

Justitsministeren (Steincke): Jeg skal tillade mig at forelægge det høje Ting Forslag til Lov om Ændringer i og Tilføjelser til Retsplejeloven, Behandling af Sager i Medfør af Grundlovens § 78, 2det Stykke. Der sigtes herved til det fremsatte Grundlovsforslags, altsaa den eventuelle Grundlovs § 78, 2det Stykke. Lovforslaget gaar kun ud paa at fastsætte Regler om den formelle Fremgangsmaade, der i Henhold til den nævnte Paragraf skal følges, hvis man ønsker den ved Ekspropriation fastsatte Erstatnings Størrelse underkastet Højesterets Prøvelse.

Lovforslaget er vedtaget af det høje Folketing med en rent formel eller redaktionel Ændring, og jeg skal tillade mig at anbefale det til hurtig og velvillig Behandling ogsaa i dette høje Ting.

Ingeborg Hansen: Paa mit Partis Vegne vil jeg under Henvisning til de Bemærkninger, som den højtærede Justitsminister har fremsat, anbefale Lovforslaget til Vedtagelse.

Rytter: Paa Grund af vor Stilling til de tilsvarende Bestemmelser i Grundlovsforslaget kan vi ikke medvirke til Lovforslagets Gennemførelse, men vil stemme imod.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den følgende Sag var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Voldgift i Tvistigheder angaaende Handel med Husdyr.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 183).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Justitsministeren (Steincke): Jeg skal tillade mig for det høje Ting at forelægge Forslag til Lov om Voldgift i Tvistigheder angaaende Handel med Husdyr, saaledes som dette Forslag er vedtaget i det høje Folketing. De gældende Regler om Voldgift i Tvistigheder angaaende Handel med Husdyr findes i Lov af 12. Juni 1922.

Hovedprincippet i disse Voldgiftslove har altid været dette, at Afgørelsen af Husdyrtvistigheder saa vidt muligt alene skulde

træffes af Lægmand. Denne Ordning har siden Fremsættelsen af det første Lovforslag om Sagen i 1905—06 været Genstand for skarp Kritik fra den juridiske Videnskabs Side. Derimod har der altid inden for Landbrugsorganisationerne været Tilfredshed med den gældende Ordning, bortset fra Enkeltheder.

Der har særlig været rettet Kritik mod, at det gik for langsomt med disse Sager, mod Uensartetheden i Afgørelserne Landet over og mod Mangelen af trykte Hjælpemidler for Voldgiftsmænd o. s. v. Derfor nedsatte jeg i April 1936 et Udvalg for at se at faa denne Lov revideret. I Februar 1938 har Udvalget afgivet en Betænkning, der følger med Lovforslaget. I Bemærkningerne til Lovforslaget vil man kunne se, hvilke Spørgsmaal der særlig har voldt Tvivl.

Som nærmere omtalt i Betænkningen foreslaas det, at den stedlige Civildommer skal indtræde som Medlem af Voldgiftsretten, saafremt Voldgiftsformandens Forligsmægling ender uden Resultat, hvilket egentlig er det eneste Spørgsmaal, som i Folketinget endte med at dele Parterne. Om de øvrige Problemer: at Vidneførelse og anden Bevisførelse sker ved Voldgiftsretten, at alle Regressøgnsmaal saa vidt muligt søges inddraget under Sagen mod den sidste Sælger af Dyret, at Adgangen til at vedtage Sagsbehandling ad almindelig Retsvej afskaffes, at Voldgiftskredsene skal gøres større, at der indføres 70 Aars Aldersgrænse for Voldgiftsdommere, og at der fremtidig skal kunne opnaas fri Proces — om alle disse Spørgsmaal har der i det store og hele været Enighed i Folketinget.

Efter at Betænkningen i sin Tid var afgivet, har den naturligvis været til Udtalelse hos en Række Autoriteter, og man kan sige, at de juridiske Autoriteter, Retsplejeudvalget, Den danske Dommerforening og Politimesterforeningen, har holdt paa det Udkast, der var fremsat fra juridisk Side om at gaa over til Husdyrretter, medens man fra andre Sider, navnlig fra landbrugskyndig Side, ønskede at blive staaende ved den hidtidige Ordning med disse Ændringer.

Landbrugsministeriet har sluttet sig til en Erklæring fra det veterinære Sundhedsraad, hvis Flertal anbefalede den af Udvalget foreslaaede Ordning med en enkelt af Dommer Anker anbefalet Ændring, medens Mindretallet anbefalede Udvalgets Forslag uændret. Det vil altsaa sige, at man fra alle Sider inden for Landbruget gik imod de juridiske Ønsker. Herefter har jeg ment det rigtigt at gaa i den Retning, som Land-